

[Indenrigsministeren.]

således, at der ikke kan herske tvivl om, at det af kommissionsflertallet foreslåede princip er lovmedholdeligt.

Samtidig foreslås det, at der nedsættes et nævn med den opgave stadig at holde disse regler à jour. I dette nævn vil bl. a. også detailhandelen få en repræsentant, således at der er mulighed for, at dennes interesser kan blive varetaget på behørig måde.

Ved omtalen af ændringerne til § 78 og § 84 vil jeg foretrække at begynde med § 84.

Ifølge den gældende overgangsregel i apotekerlovens § 84, stk. 1, ligger det således, at en medicinsk specialitet, der lovligt er bragt i handelen før 1. januar 1955, kan optages i det i henhold til lovens § 72 oprettede specialitetsregister under uændret navn, selv om den ikke opfylder de i lovens § 73, stk. 1, nævnte betingelser for optagelse i registret af nye medicinske specialiteter; denne optagelse gælder imidlertid kun for 5 år, d. v. s. til 1. januar 1960. Efter denne dato kan forlængelsen af registreringen af disse ældre specialiteter kun finde sted, såfremt de opfylder de i lovens § 73 for en specialitets optagelse og forbliven i registret fastsatte betingelser.

Navnlig på grund af den usikkerhed, der består vedrørende spørgsmålet om, hvilke ændringer i den danske apotekerlovgivning der vil blive nødvendige som følge af Danmarks tiltræden af frihandelsområdet, og som følge af, at de konsekvenser, afgørelsen herom vil få for den danske medicinalindustri, er vanskelige at overskue, findes det betænkeligt at lade den nævnte bestemmelse få virkning på nuværende tidspunkt. Det foreslås derfor, at den nævnte regel ændres således, at registreringen af de pågældende specialiteter efter 1. januar 1960 efter ansøgning kan forlænges for 10 år ad gangen og under uændret navn, så længe lægemidlet må anses for værdifuldt.

Såfremt dette forslag gennemføres, vil alle specialiteter, der lovligt er bragt i handelen inden 1. januar 1955, kunne forlænges med uændret navn, når den nævnte betingelse er opfyldt.

Det må desuden anses for rigtigst, at der for alle medicinske specialiteter gennemføres mere præcise bestemmelser om prisfastsættelsen end de bestemmelser, der allerede

findes herom i apotekerlovens § 78, stk. 1. Det foreslås derfor, at prisen for en medicinsk specialitet efter 8 års forløb, på hvilket tidspunkt de særlige engangsudgifter; som har været forbundet med fremstillingen og indarbejdelsen af specialiteten, må anses for afskrevet, ikke må overstige prisen for det tilsvarende apoteksfremstillede præparat beregnet efter den almindelige medicin-takst. Det siger imidlertid sig selv, at medicintakstens principper, som er udformet med forholdene på apotekerne for øje, ikke i ét og alt vil kunne overføres på præparater, der er fremstillet på en fabrik; jeg har derfor ikke ment, at man kan gøre denne nye regel for prisfastsættelse ganske undtagelsesfri, men at der må være mulighed for i enkelte tilfælde at kunne undgå urimelige resultater.

I øvrigt vil jeg henvise til de udførlige bemærkninger, der er knyttet til lovforslaget, idet jeg vil anbefale, at det høje ting vil underkaste forslaget en velvillig behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om den offentlige sygeforsikring

og

forslag til lov om ændring af lov om svangerskabshygienje.

Valgt blev: *Mørk, Kaj Andresen, Boye Hansen, Poul Hansen (Svendborg), Carl P. Jensen, Waldemar Laurson, Edel Sarante, Else Zeuthen, Ayoë Herbol, Peter Larsen, N. Chr. Christensen, Thisted Knudsen, Krogh, Sønderup, Nimm-Hansen, Ellen Strange Petersen og Poul Sørensen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om tillæg til lov om indenlandsk skillemønt.

Valgt blev: *Poul Hansen (Svendborg), Andreas Hansen, Boye Hansen, Johs. E. Larsen, Th. Mikkelsen, Viola Nørlov, Reftoft, A. C. Normann, Niels Andersen, Martin, Holmberg, Jensen-Broby, Mosbech, Paa-bøl, Gottschalck-Hansen, Anna Barfoed og Jørgen Jørgensen (Ullerup).*